

Folketingets Forsvarsudvalg
Christiansborg

FORSVARSMINISTEREN

4. december 2017

Folketingets Forsvarsudvalg har den 6. november 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 15 til forsvarsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nick Hækkerup (S).

Spørgsmål nr. 15:

”Hvad kan ministeren oplyse om den nyere historiske og forventede fremtidige udvikling i Ruslands flåde, herunder antal og art af orlovsfortøjer samt evt. flådebaser uden for det russiske fastland?”

Svar:

Forsvarets Efterretningstjeneste har oplyst følgende baseret på åbne kilder:

”Den russiske flåde er opdelt i fire flåder: Nordflåden, Stillehavsflåden, Sortehavsflåden og Østersøflåden. Herudover eksisterer der en mindre flådestyrke i Det Kaspiske Hav.

Den russiske flåde er ifølge åbne kilder siden 2000 samlet blevet tilført 33 nye enheder:

- 4 fregatter,
- 13 korvetter,
- 6 patruljebåde,
- 3 ballistiske missilubåde,
- en nuklear angrebsubåd og
- 6 konventionelle ubåde

Det relativt begrænsede antal nybygninger skyldes primært manglende ressourcer og teknologiske begrænsninger, men er også blevet påvirket af Ukraine-konflikten og sanktionerne.

Samlet set råder den russiske flåde ifølge åbne kilder over i alt 268 orlogsskibe. Disse omfatter:

- ét hangarskib (for tiden ikke operativt),
- én krydser med nuklear fremdrivning,
- 3 konventionelle krydsere,
- 14 destroyere,
- 11 fregatter,
- 68 korvetter,
- 28 patruljeskibe,
- 23 landgangsskibe,
- 42 mineskibe,
- 13 efterretningsskibe,
- 13 ballistiske missilubåde,
- 28 nukleare angrebsubåde,
- 23 konventionelle ubåde.
- Hertil kommer et stort antal hjælpeskibe, kystvagtfartøjer, isbrydere m.m.

Det er sandsynligt, at byggetakten vil blive øget i de kommende år, og at Rusland vil udbygge sin flåde med 10-15 nye enheder pr. år. Samtidig vil en lang række skibe udgå af flådens tal. Samlet set vil antallet af orlogsskibe i den russiske flåde næppe blive væsentligt mindre end i dag, men skibene vil være mindre og med mere effektive våbensystemer. Fokus er skiftet til mindre enheder primært af korvetstørrelse samt enkelte fregatter. Samtidig har våbenudviklingen medført, at selv skibe i korvetstørrelse kan armeres med moderne og langtrækkende Kalibr-missiler.

På trods af reduktionen af større enheder vil Rusland fortsat prioritere at kunne indsætte sin flåde langt fra landets grænser og territorialfarvand. Derfor vil landet søge at kompensere gennem at anvende ubåde samt mindre enheder, der egentlig ikke er beregnet til længere deployeringer.

I Danmarks nærområde er Østersøflåden den primære aktør. Østersøflåden, som stadig er den lavest prioriterede flåde af Ruslands fire flåder, har som hovedopgave at forsvare Kaliningrad Oblast. Denne begrænsede opgave er forenelig med flådens aktuelle styrke, da den reelt kun råder over korvetter og patruljebåde med begrænset sødygtighed. Derudover anvendes flåden i forbindelse med afprøvninger af nybyggede skibe og ubåde til de øvrige flåder og til eksport. Der er dog for nylig blevet tilført nye orlogsskibe og våbensystemer til Østersøflåden, og dens evne til at true vestlig sejlads i Østersøen er blevet øget. Det er meget sandsynligt, at Rusland på mellemlangt sigt vil foretage en række yderligere tilførsler og især moderniseringer, der samlet set vil styrke Østersøflådens sømilitære kapacitet.

Havnen i Tartus i Syrien er Ruslands eneste faste flådebase uden for Ruslands territorium. Den understøtter Ruslands permanente flådegruppe i det østlige Middelhav. Derudover bru-

ger Rusland også havnene i Limassol på Cypern og Valletta på Malta som midlertidige anløbshavne for genforsyning af flådeenhederne, der opererer i Middelhavet.”

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen